

Publicerad 2024-01-04 16:40 av Sefarge

Vinter Roslags-betraktelse. ..

Den gamla smedjan
bar sin snömössa be
-härskat på sniskan

Såg ut som ett lingon
översköljt med grädde
där ute i Storhagen

Inuti rönnen satt
domherrar belåtet
sisslande levde sitt
eget avsökande liv

Medans PostNords
blåa bil stressat for
förbi i virvlande snö
-rök genom hållrist-
nings kurvan

Och solen lyste svagt
men givmilt,skulle snart
försvinna in under gran
topparna.

Och ett nordiskt mörker
ta vid,men kanske även
med Norrsken i natten?

Och kattugglan boende
under en trasig smedje
-vind få reflektera ett

fladdrande natur-sken
med vaksamma ögon.

Ingen som det än vet?

Inte ens en sökande
siar-profet.

vad en 1700-tals smedja
ändå kan bära inuti sig
själv från dået in i nuet

Som en stilla hemlighet?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sefarge med Poeter.se id #48059 innehar upphovsrätten